

STUDIUL 5

SENTIMENTUL DE VINOVATIE

Scopul lectiei acestei saptamani este de a ne invata cum sentimentul de vinovatie poate fi distructiv pentru viata emotionala. Si vom arata deasemenea care este solutia prezentata de Isus. Pentru a vorbi despre vinovatie este necesar sa calatorim in timp pana in gradina Eden, pentru ca acolo totul era perfect, pana in ziua cand Adam si Eva au decis sa ia controlul vietii lor. Sentimentul negativ care a aparut in viata primilor nostri parinti a fost frica. Vinovatia se asociaza cu frica. Vinovatia este frica ca ai facut ceva stiind ca este gresit. ¿Ce au facut Adam si Eva cand au simtit frica? Au alergat si s-au ascuns dupa un copac. ¿De ce s-au ascuns? Pentru ca nu vroiau ca Dumnezeu sa-i vada in acea stare. Le era rusine, nu se simteau demni. ¿Iti dai seama cat de mult afecteaza vinovatia?

In primul rand te indeparteaza de lumina, te conduce in umbra, pentru a te ascunde, te face sa traiesti in penumbra, ascuns intre copaci. Penumbra este amestecul dintre lumina si intuneric. Nu este lumina, dar nu este nici intuneric, nu este nimic clar in viata unei persoane care poarta cu ea vinovatia. Aceasta persoana se ascunde, se anuleaza pe ea insasi. ¿Si ce face pentru a rezolva problema? Incepe sa acuza. Cand o persoana acuza pe alta este pentru ca in fond ea se simte vinovata. Cea mai buna autoaparare este mecanismul de proiectare, acuzi pe celalalt pentru ca nimeni sa nu-si dea seama de pacatul tau. Numai sa accepti solutia nu ajuta prea mult, pentru ca oricat ai acuza nu te vei elibera de complexul de vinovatie.

Pentru vinovatie exista doar o singura iesire, se numeste iertarea. Si pentru a primi iertarea, cea mai buna cale este parerea de rau, a recunoaste propriul pacat, a accepta ca L-ai suparat pe Dumnezeu. Fara nici o explicatie, fara justificari, fara proiectii, pur si simplu sa accepti, pentru ca Dumnezeu este mai dispus sa ierte decat esti tu sa ceri iertare. Nici nu termini sa-ti ceri iertare si raspunsul iertarii a si venit. Una dintre cele mai mari probleme cu privire la vinovatie este ca traim timpuri in care psihologia moderna incearca sa ignore vinovatia. Dar simplul fapt de a sustine ca pacatul nu este pacat, nu rezolva nimic, ci din contra, te scufunda intr-o groapa a disperarii si ajungi sa mergi pe cai periculoase, ca

alcoolismul, drogurile, abandonarea completa a propriei persoane, din dorinta de a-ti uita vinovatia.

Anumite persoane dupa ce au probat aceste solutii, termina prin a-si pune capat vietii s-au prin a trai o viata fara perspectiva. In general, vinovatia te conduce la dorinta inconstienta de autopedepsire si cea mai buna metoda de a te pedepsi este sa-ti provoci suferinta tie insuti. Sunt multe persoane care sufera pentru ca inconstient cauta suferinta, ca un fel de plata a vinovatiei pe care o duc asupra lor.

Acum sa mergem la a doua parte a lectiei. Aici vom studia istoria fratilor lui Iosif. Ei facusera un pacat teribil cand Iosif era adolescent. Il vandusera ca sclav si apoi au manjit hainele lui cu sange de animal, pentru ca Iacov sa creada ca fiul sau fusese sfasiat de vreo fiara salbatica. Facand tot acest teatru pentru a-si ascunde pacatul, fratii lui Iosif credeau ca asa vor rezolva problema. ¿Ti-ai dat seama cum si noi inventam tot felul de lucruri pentru a ascunde pacatele pe care le comitem?

Dar asa cum am mai spus, problema vinovatiei are o singura iesire, si aceasta este parerea de rau, marturisirea si iertarea. Fratii lui Iosif au trebuit sa duca cu ei povara vinovatiei multi ani. Erau oameni nefericiti, orice problema aveau, ii facea sa creada ca tot ce li se intampla era din cauza pacatului lor. Asa este pacatul. Anii trec, dar intotdeauna iti amintesti de ceea ce ai facut. Si cand se intampla ceva rau, imediat te gandesti ca Dumnezeu te pedepseste pentru ce ai facut. Si atunci gandesti ca nu meriti sa fii fericit.

Dar din fericire, dupa multi ani, fratii lui Iosif l-au intalnit pe acesta fata-n fata. Si iata cum au reactionat fratii acestia in fata descoperirii ca Iosif era fratele pe care ei il vandusera. Aceasta relatare o gasim in Geneza 45:3 - "Iosif a zis fratilor sai: "Eu sant Iosif ! Mai traieste tatal meu?" Dar fratii lui nu i-au putut raspunde, asa de incremeniti ramasesera inaintea lui." Erau inspaimantati in fata lui, le era frica gandind ca le venise timpul. Dar tu stii ca Iosif i-a iertat si ei au cunoscut pacea si bucuria de a trai pe care le pierdusera cu multi ani inainte.

De-a lungul vietii mele am intalnit oameni disperati din cauza vinovatiei. O femeie spunea: "Pastore, am totul pentru a fi fericita, un sot minunat, doi copii, o situatie financiara buna, parinti si frati care ma iubesc, dar nu sunt fericita. ¿Ce se intamplase cu aceasta persoana? Cand era o tanara de 16 ani

a provocat un avort. Nimeni nu stia, nici biserica, nici parintii, nici chiar tatal copilului. Dar cu trecerea anilor, s-a casatorit cu un barbat crestin cu care acum avea doi fii, dar nu era fericita. Avea cosmaruri, visa ca pe oglinda din baie scria cu rosu „asasina”. Se trezea sperziata ca intr-o zi sotul ei ar fi putut sa-i descopere visele. Pana cand intr-o zi m-a auzit predicand despre iertare. In aceea predica am spus: ”Dumnezeu poate sa-ti ierte tot, nu exista nimic pe care El sa nu poata ierta, daca mergi la El.” Si aceasta femeie a crezut si a plans, a marturisit pacatul sau si a acceptat iertarea. Si incepand cu acea zi , a fost ca si cum a rasarit o noua zi si soarele a inceput sa straluceasca din nou pe cerul albastru. Este impresionant cum acesta femeie a trait 30 de ani ducand cu ea povara vinovatiei. Pentru ca o viata incarcata de vinovatie nu se poate numi viata.

Sa mergem acum la a treia parte a lectiei. Psalmul 32 ne vorbeste despre iertarea divina. Versetul 10 ne spune: ”De multe dureri are parte cel rau, dar cel ce se increde in Domnul, este inconjurat cu indurarea Lui.” ¿De ce dureri ni se vorbeste aici? Sunt durerile de suflet. Noapte dupa noapte fara somn, luand pastile pentru somn, noapte de noapte fiind macinat de ciocanul vinovatiei, crucificat pe lemnul propriilor pacate, incercand sa inventezi tot felul de tehnici umane pentru a usura vinovatia si cu toate acestea, sa fii de fiecare data mai disperat. Dar psalmistul spune ca cel care se increde in Domnul va gasi mila. Bunatatea este dragostea lui Dumnezeu ridicata la o infinita potentia.

Dumnezeu vrea sa te ierte. Niciodata sa nu crezi ca Dumnezeu este un judecator aspru care vrea sa te pedepseasca pentru pacatul tau. Dumnezeu este un Tata care vrea sa te vada fericit, doritor sa-ti reconstruiasca visele, sa te faca sa devii un fiu si o fica biruitoare. Ca si crestini ne bucuram ca salvarea noastra este sigura in Hristos si stim ca pacatele noastre s-au spalat in sangele Sau. Ne minunam de bunatatea Sa pentru ca El ne-a iertat chiar si atunci cand noi nu meritam aceasta. Dar de multe ori suntem noi aceia care nu ne iertam pe noi insine. Chiar daca stim ca Hristos a indepartat de la noi pacatele noastre, continuam sa ducem cu noi povara cea grea a vinovatiei, in mod inconstient credem ca trebuie sa purtam aceasta povara, cand de fapt, in realitate, nu aceasta a fost dorinta

lui Dumnezeu pentru noi. Trebuie sa invatam sa ne eliberam de vinovatie. De multe ori sentimentul de vinovatie este o falsa condamnare, o inventam sau altii o inventeaza pentru noi.

Cand eu eram copil, mama mea era convinsa ca daca eu atingeam cu piciorul din gresala o minge, in Sabat, mergeam direct in iad. Eu ma simteam rau, pentru ca de multe ori ma simteam vinovat si daca priveam o minge din gresala. Aceasta era o vinovatie falsa. Sabatul este o zi sfanta, desigur. Dar imagineaza-ti ca odata eu merg pe strada, si apare de undeva o minge in dreptul meu, si ii dau cu piciorul pentru a o inapoia. Eu nu am calcat Sabatul, dar pe mine m-au invatat altceva.

Asa s-a intamplat si cu evreii care au inventat o multime de mici reguli, inventand astfel o vinovatie inselatoare. Porton Near, un respectat psiholog elvetian a spus: „vinovatia falsa intervine ca rezultat al unor idei si criterii umane.” Oamenii, de multe ori, vor sa ne controleze, sa ne manipuleze, creand norme si reguli pe care Biblia nu le mentioneaza. Si noi trebuie sa identificam aceste falsitati, cu multa grija si cu rugaciune. Dar sa nu mergem in cealalta extrema, si sa gandim ca nimic nu este pacat, pentru ca aceasta ar fi tot atat de grav sau mai rau decat sa duci o falsa vinovatie. In alte ocazii ducem grele poveri de vinovatie pentru ca nu facem ceea ce trebuie sa facem.

Sunt trei raspunsuri incorecte in fata adevaratei vinovatii, trei cai, trei pozitii complet gresite. In primul rand, tu poti sa-ti ascunzi vinovatia, sa-i negi existenta in loc sa o recunosti. Ca rezultat vei pierde pacea, si de multe ori vei suferi fizic. In al doilea rand, tu poti sa-ti lamentezi greseala, dar asta nu inseamna sa recunosti gravitatea pacatului si responsabilitatea fata de aceasta. In al treilea rand, poti simti remuscari fata de pacat, promitand ca nu vei mai face niciodata asa. Chiar si Iuda a simtit remuscari, dupa ce l-a tradat pe Hristos, dar i-a mai lipsit un pas pana la pocainta.

Pocainta este metoda biblica si corecta de a raspunde fata de pacat.

In momentul in care ii predai viata lui Hristos pacatele sunt iertate, trecutul tau este sters complet. Dreptatea lui Dumnezeu a fost satisfacuta, dar acum ca fiu al lui Dumnezeu, ai nevoie sa mentii o comuniune zilnica cu Tatal. Pentru a obtine aceasta este necesar sa maturisesti lipsurile tale Tatalui ceresc, cand iti dai seama ca ai pacatuit. Caci in fiecare zi, de cand ne trezim pana seara, comitem greseli, de aceea, fiecare dimineata sa fie o evaluare a vietii si in fiecare seara sa cerem iertare pentru ceea ce am facut gresit. Scriitorul crestin C.S.Lewis spune ca „adevarata vinovatie este sistemul de alarma interior care descopera pacatul din viata noastra si ne indica pierderea comunicarii cu Dumnezeu.”

Duhul Sfânt folosește vinovăția pentru a ne face să ne întoarcem de la păcatele noastre la Tatăl nostru. De aceea Pavel menționează în 1 Timotei 4:2- „abătuți de fățărnicia unor oameni care vorbesc minciuni, însemnați cu fierul roșu în însuși cugetul lor.” Impietrirea conștiinței este cel mai greu lucru care ți s-ar putea întâmpla. O persoană care își impietrește conștiința ajunge la un punct de unde nu se mai poate întoarce. Harul lui Hristos nu mai are valoare, începe să se joace cu pacatul ca și cum ar fi o jucărie și aceasta este o situație fatală pentru orice persoană.

A patra parte a lecției ne conduce să ne gândim la Petru după cântecul cocosului. Petru a plâns cu amar, nu erau lacrimi de remușcare, ci de părere de rău. ȚCare este diferența? Remușcarea, ca și pe Iuda, te conduce la decizii greșite, în timp ce părerea de rău te face să crezi în dragostea restauratoare a lui Hristos. După ce a cunoscut iertarea lui Hristos, Petru s-a transformat într-un om nou, capabil să moară pentru Domnul său. Părerea de rău este ceva pe care o produce Dumnezeu în inima ta, dragostea Sa, este dorința de a te îndepărta de păcat și de a te întoarce din toată inima la Dumnezeu.

Dar remușcarea este diferită, te sperie, te face să-ți fie frica de consecințe, ca păcatul tău va fi descoperit și atunci, vrei să te sinucizi. De aceea, singura cale de a rezolva problema păcatului este să faci ceea ce a făcut Petru, să căzi pe genunchi, să plângi la picioarele lui Isus și să

recunosti ca ai pacatuit, ca nu ai putere, si ca ai nevoie de El sa faca ceea ce tu nu poti face.

Am ajuns la finalul lectiei pentru a vorbi despre plinatatea iertarii divine. Dumnezeu nu iarta pe jumătate, intelege asta. El iarta complet si pentru totdeauna. Aceasta este promisiunea din Romani 8:1- ”Acum dar nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.” O viata cu sentiment de vinovatie este o viata condamnata, nu doar la moarte vesnica, ci la o viata de esec, de disperare in aceasta lume. Pacatosul nu are pace, traieste continuu nelinistit, si aceasta nu este viata plina si fericita pe care Hristos o vrea pentru tine.

Dar daca crestinul este in Hristos, nu mai este nici o condamnare pentru el. Secretul este in verbul „a fi”. Aici ne intoarcem la una dintre temele principale ale Bibliei, comuniunea zilnica cu Isus. Crestinism este sa te trezesti si sa ai timp pentru Isus, sa-i spui ca esti fericit ca incepi o noua zi, ca ai nevoie de conducerea Sa si sa deschizi Cuvantul Sau pentru a primi putere. Cea mai mare greseala este sa fii crestin fara sa stai in fiecare zi cu Isus. Aceasta cere multa disciplina, nu e usor, pentru ca a petrece timp cu Dumnezeu este impotriva naturii umane. Dar trebuie sa o faci, pentru ca stii ca unica solutie pentru tine este Hristos, pentru ca singur nu poti face nimic. Dumnezeu sa te binecuvinteze!